



”En ufortalt historie fra besættelsestiden – Nr. 1.”

Foredraget handler om en af de skæbnehistorier, som aldrig har nået at blive opskrevet i historiebøgerne.

Med udgangspunkt i bogen ”Rejse i dødens fodspor” som jeg sammen med P. H. Jensen har skrevet om fhv. folketingsmand Villy Fuglsangs ophold i tilintetgørelseslejren KZ-Stutthof, vil jeg fortælle om de danske kz-fangers ophold i Stutthof. Blandt andet om de tanker som Villy Fuglsang formulerede under og efter vores fælles besøg i Stutthof i 1999.

Efter udgivelsen af bogen blev jeg via e-mail kontaktet af en amerikaner, der hedder Michael Tauber. Han ville gerne, om jeg kunne skaffe ham i kontakt med nogle af de danskere, som havde siddet i den nazistiske KZ-Stutthof under krigen. Som et barn på bare 9 år var han som tysk jøde også indsat i lejren. Michael Taubers liv blev reddet, takket være en dansk kz-fange.

Michael Tauber var født i Berlin i 1935 af jødiske forældre. Han blev sammen med sine forældre først deporteret til ghettoen i Lodz i Polen, senere til Auschwitz, hvorfra de på mirakuløs vis i 1944 blev sendt videre til KZ-Stutthof.

Faderen døde umiddelbart efter deres ankomst til KZ-Stutthof, og moderen sad i lejrens kvindeafdeling. Han var nu helt alene i verden.

I Stutthof møder den 9 årige dreng den danske fange Axel Poulsen, som gavmildt delte sin ”Røde Kors Pakke” med Michael. Det blev Michaels redning.

Efter befrielsen emigrerer Michael med sin mor til USA i 1948.

Efter et langt liv med videnskabeligt arbejde i USAs rumfartsindustri går Michael på pension. Han får nu tid og trang til at opsøge sin egen fortid.

Det er Villy Fuglsangs og Michael Taubers beretning, som formidles i denne skæbnefortælling.

Varighed 2 x 45 minutter



”Snublesten” nedlagt i Berlin til minde om Michaels Tauber far Julius.